

7. Brief

Uit: Brandsma, een verhaal voor vandaag

Hendrik Jan Bosman

Willibrord Huisman

♩ = 84

A

S1 Zeer ge-ach-te heer, één - en - der-tig de - cem-ber

S2 Zeer Ge - ach - te heer, Nij - me-gen, de - cem - ber

A Bes-te re-dac - tie,

T

B

5

B

S1 ne - gen-tien hon - derd één - en-veer-tig, en veer - tig.

S2 ne - gen tien - één en veer - tig.

A Dit wordt een streng-e brief, ik

T Dit wordt een streng-e brief. ik

B

A moet het jul - lie schrij-ven. Ik voel als ad - vi seur; dat is mijn plicht. Ge -

T moet het jul - lie schrij-ven. Ik voel als ad - vi seur: dat is mijn plicht. Ge

B

16

A we - ten is voor ons de wet om bij te

T we - ten is voor ons de wet om bij te

B

19

A blij - ven. De waar - heid is wat telt, Dát is ons

T blij - ven. De waar - heid is wat telt. Dát is ons

B

23

C

S1 Het Ne - der-landsch Recht dat de Ka-tho-lie-ke Kerk zich naar

S2

S3 Het den bis-schop toe - komt. In ge - we - ten bin - den

A recht.

T recht.

B

S1
ei - gen be - gin - se - len richt.

S2

S3
de be - slis - sin - gen.

A
Ons land is nu be zet, Dat heb - ben we te pik - ken: Wie

T

B

33

A
wint, be - paalt de wet, Zo is het lot. We staan al on - der druk, hun

T

B

39

A
rot-zooi af te druk - ken. Wie on - ze kran - ten leest, schaamt zich ka - pot.

T

B

S1

S2

S3

Be - we-ging. Be-gin - se-len met die van de Ka-tho-lie-ke Kerk, met de kerk, in

Er-kent de Kerk eer - bie - dig de rech - ten van de be - zet - ten - de

S1

S2

S3

A

T

B

strijd.

macht.

Nu wordt het dan ver - plicht, om ál hun troep te plaat-sen. Prin - ci-pes zijn voor

A

T

B

hen geen ar - gu - ment. Ze wil-len zich de baas van ons ge-we - ten

S1

S2

S3

A

T

B

ma-ken. Maar dat gaat echt te ver, Dat is de grens.

Hier kun-nen de

last -

67

S1

S2

S3

A

T

B

ge-ving het op - ne-men van de ad-ver-ten-ties van de N. S. B. ver-plich-tend stelt. God

71 Dag-bla - den niet toe - ge - ven. Ge - bod van hun bis - schop. Dit be-slist

spreekt het laat-ste woord en loont den trou - wen - knecht, loont den trou-wen knecht.

weig - ge - ren, be - slist, het kan niet an - ders, be - slist.

Zij

A
T
B

zeg-gen ons 'Ver - plicht!' Maar ik zeg dan 'Ver - bo-den!' Dus wei-ger ie - der stuk, Zeg

81

A
T
B

kei - hard: Nee! En wat er ook van komt, blijf trouw aan je ge -

86

I

A
T
B

we - ten. God spreekt het laat - ste woord, en niet de N. S. B. Niet vertragen